इति श्लोकाज्ज्ञायते । शिशुपालवधादिविलक्षणोऽयं बन्धः काव्य चित्रयति । शृङ्गारतिलककर्ता रुद्र इति नतु रुद्रटः । उक्तं च तिलकान्ते रुद्रेण—'शृङ्गारतिलकविधिना पुनरपि रुद्रः प्रसादयति' इति ।

वक्रोक्तिजीवितकारः ।

वक्रोक्तिजीवितं नाम अलंकारसंदर्भः । यस्य रचयिता आचार्यकुन्तकः । अस्यैव—

'संरम्भः करिकीटमेघशकलोद्देशेन सिंहस्य यः
सर्वस्यैव स जातिमात्रनियतो हेवाकलेशः किल ।
इत्याशाद्विरदक्षयाम्बुदघटाबन्धेऽप्यसंरब्धवा-
न्योऽसौ कुत्र चमत्कृतेरतिशयं यात्वम्बिकाकेसरी ॥'

इति पद्यं व्यक्तिविवेके द्वितीयविमर्शे महिम्ना अनेकधा दूषयित्वा पर्यन्ते—

'काव्यकाञ्चनकषाभिमानिना कुन्तकेन निजकाव्यलक्ष्मणि ।
यस्य सर्वनिरवद्यतोदिता श्लोक एष स निदर्शितो मया ॥'

इत्युक्तम् । राजानककुन्तकेन वक्रोक्तिजीवितस्य स्वोपज्ञवृत्तेः प्रारम्भे—

'जगत्त्रितयवैचित्र्यचित्रकर्मविधायिनम् ।
शिवं शक्तिपरिस्पन्दमात्रोपकरणं नुमः ॥
यथातत्त्वं विवेच्यन्ते भावास्त्रैलोक्यवर्तिनः ।
यदि तन्नाद्भुतं न स्यादेव रक्ता हि किंशुकाः ॥
स्वमनीषिकयैवाथ तत्त्वं तेषां यथारुचि ।
स्थाप्यते प्रौढिमात्रं तत्परमार्थो न तादृशः ॥'

इत्याद्यभिहितम् । तदानीं वक्रोक्तिजीवित-दर्पण-व्यक्तिविवेकप्रमुखाः कतिपये कविकर्मपरीक्षकाः प्रौढप्रबन्धाः जज्ञिरे ॥

वाचस्पतिमिश्रः ।

सर्वतन्त्रस्वतन्त्रधिषणोऽयम् उद्द्योतकाराद् अधस्तनः उदयनाद् ऊर्ध्व-

---

शूलबन्धो यथा—

मामुषो राजस स्वासूँल्लोककूटेशदेवताम् ।
तां शिवावाशितां सिद्धाध्यासितां हि स्तुतां स्तुहि ॥ ६ ॥

शक्तिबन्धो यथा—

माहिषाख्ये रणेऽन्यानु सानु नानेयमत्र हि ।
हिमातङ्कादिवामुं च कं कम्पिनमुपद्रुतम् ॥ ७ ॥

हलबन्धो यथा—

मातङ्गानङ्गविधिनामुना पादं तमुद्यतम् ।
तङ्गयित्वा शिरस्यस्य निपात्याहन्ति रंहसा ॥ ८ ॥

एतैः खड्गादिसप्तभिर्बन्धैरष्टमो महाचक्रबन्धो निष्पद्यते । एतेषां चित्राणि ग्रन्थान्ते द्रष्टव्यानि ।